

Masterprogram

Val av program

Snart är det dags att göra ett av sina sista stora val i livet när det gäller utbildning, val av masterprogram. Det är ett val som antagligen kommer att definiera ens karriär och bör därför ägnas stor uppmärksamhet. Av masterprogrammen på Datateknik verkar 2st väldigt intressanta. Det ena är Datalogi med inriktning på autonoma system och det andra är Maskininläring. Intresset för dessa program väcktes i våras när jag tog en onlinekurs i just maskininläring och fann ämnet vara både spännande och utmanande. Datalogi med inriktning på autonoma system innehåller en del maskininläring och mitt dilemma är just hur mycket maskininläring jag faktiskt vill lära mig. En fördel med mastern Maskininläring är att man blir väldigt specialiserad på just maskininläring och kommer ha ett kunnande som efterfrågas mer och mer på arbetsmarknaden. Det som väger för Datalogilinjen är att man istället får en del tunga programmeringskurser som i många områden anses nödvändiga. Även antalet som läser programmen kommer påverka ens beslut. Med 108 personer som valde Datalogi år 2013 så kommer livet på KTH att fortsätta ungefär som vanligt. Man läser samma kurser som ens vänner och följer strömmen på sätt och vis. Med endast 2 personer på Maskininläring ser spelplanen väsentligt annorlunda ut. Gemensamma kurser som ens vänner kan man inte längre räkna med och på ett sätt blir det som att börja KTH på nytt. Något som talar för den blygsamma siffran är att man antagligen får en väldigt bra kontakt med lärarna, vilken hittills har varit väldigt dåligt. Chansen att bli mer eftertraktad på arbetsmarknaden ökar möjligtvis också något.

Skillnader mot studier på grundnivå

Som nämndes i slutet på förra delen så kommer masterprogrammen antagligen att skilja sig en del från studier på grundnivå baserat på vilket program man väljer. Eftersom drygt 80 % väljer Datalogi som master så kommer man nog inte märka så mycket jämfört med årskurs 3. Om man däremot väljer en annan master så kommer det att skilja väldigt mycket. När det gäller svårigheten på studierna så tror jag inte att det kommer märkas av någon större skillnad. Visserligen kommer nog det ställas högre krav på förkunskaper osv, men om man har klarat kurserna innan bra, så har jag svårt att se att man skulle uppleva masterstudierna som svårare. Ansvar för att lära sig tror jag kommer att läggas mer på studenten än vad den har gjort under grundnivåkurserna. Det följer modellen att ju äldre man blir och ju längre man har kommit i sina studier, desto mer ansvar har studenten för sitt lärande. Det kan på sätt och vis vara ännu en anpassning inför arbetslivet, där man ofta måste fatta självständiga beslut.

Värdet för individen och samhället

När det gäller att koppla samman masterprogrammen med värdet för individen och samhället är det bra att titta på arbetsmarknaden, eftersom masterprogrammet är ingenjörens sista brygga mellan utbildningen och jobbet. Anledningen till att masterprogram existerar är för att det finns ett sug efter den spetskompetens man besitter i slutet på sitt masterprogram. Eftersom många människor utför väldigt specifika arbetsuppgifter i den "riktiga världen", så bör även individen utbildas inom det specifika området. I och med denna kompetens blir det både lättare för individen och arbetsgivaren att söka efter rätt jobb/anställd. Denna höga form av utbildning som en civilingenjör utgör är också väldigt viktigt för samhällets utveckling, och att vara en del av denna höjer även individens självkänsla.

Bolognasystemet

Bolognasystemet har utan tvekan gjort det lättare för studenter att studera utomlands, eftersom examinas är lätta att översätta från land till land. Detta gör antagligen att fler studenter läser hela eller delar av sin master utomlands. I och med införandet av Bolognasystemet har KTH börjat att ge sina masters helt på engelska, vilket öppnar upp för utländska studenter. Detta är mycket bra eftersom det sätter både Sverige och KTH på kartan. Bolognasystemet har också gjort det lättare för studenterna att arbeta utomlands efter sin examen, eftersom en potentiell arbetsgivare enkelt kan få en förståelse hur en svensk students examen kan jämföras med en inhemsk students. Anledningen av Bolognasystemet har nog bara inte att göra med att gynna studenterna utan även att gynna Europa som kontinent. Om man unifierar utbildningen inom Europa skapas en enad front som möjligtvis kan stå emot amerikansk och asiatisk konkurrens bättre än vad ett enskilt land kan.

Kurser i period 1

Den kurs under denna period som jag tror att jag kommer ha mest nytta av är ADK. Det är nu man känner att man lyfter kan utmärka sig från "hobbyprogrammerarna" och få en gedigen datalogi utbildning. Om jag ska vara ärligt så är det första gången jag har känt så här på KTH, och nu märker man även att all matematik som man läst hittills också kommer att behövas.